

leden Dag, ved at anføre en Sag, som i Løbet af Sommeren er foregaaet i Fredericia. Jeg skal da tillade mig at meddele, hvorledes Sagen foreligger oplyst for mig. I Begyndelsen af August begyndte man ovre i Fredericia Forberedelser til den Fest, Underofficersforeningen holder hvert Aar. I Fjor holdt Foreningen sit 75 Aars Jubilæum, og i Aar skulde der være den sædvanlige Aarsfest. Under Forberedelserne dertil traf det sig saaledes, at Chefen for Regimentet, Oberst Lund-Larsen, fik set en Artikel i Underofficersbladet, hvori dettes Redaktør, Hr. Christiansen, opfordrede Underofficererne i den danske Hær til at trodse det Forbud, som Forsvarsministeren har nedlagt mod, at der dannes en Landsforening af Underofficerer. (*Hans Nielsen* [Skanderborg Amts 1ste Valgkreds]: Var det et Forbud?). Jeg har nægtet, at godkende en saadan Forening, og det betyder sikkert et Forbud. Jeg tror heller ikke, det falder Underofficererne her i Landet ind at misforstaa denne Nægtelse af deres Andragende om at faa Ret til at danne et Landsforbund. Jeg kender kun eet Landsforbund i det danske Værn, og det er det Landsforbund, som er skitseret i de Love, der gælder for Hæren og for Flaaden, og saa længe jeg er Forsvarsminister, vil jeg ikke give mit Samtykke til, at der dannes Landsforeninger hverken for Underofficerer, Officerer eller menige, den ene Part maa her være lige saa uberettiget som den anden. Naar det ærede Medlem siger, at jeg favoriserer Officererne fremfor Underofficererne, er det utilbørlig Tale. Det ærede Medlem vil ikke kunne belægge den Paastand med noget som helst Bevis. I det Svar, jeg gav Underofficererne, tilkendegav jeg, at jeg hverken kan give Officerer eller Underofficerer Ret til at oprette et Landsforbund.

Efter at Oberst Lund-Larsen havde set denne Artikel i Underofficersbladet, hvori Redaktør Christiansen opfordrede Underofficererne til ikke at bryde sig om Forsvarsministerens Forbud, kom der nogle Bestyrelsesmedlemmer for Underofficersforeningen op til ham, og han spurgte dem: Er De kendt med denne Artikel i Underofficersbladet? Dertil blev der svaret Ja. Obersten spurgte da, om det var Meningen efter dette ogsaa i Aar at invitere Redak-

tøren af Underofficersbladet til Aarsfesten i Fredericia. Dertil svarede de Ja, og da Obersten hørte det, sagde han — og det forekommer mig hensynsfuldt —: „Saa skal De ikke invitere mig, saa maa De holde Deres Fest uden min Nærværelse, thi jeg kan selvfølgelig ikke som Chef for Regimentet og som Ministerens Repræsentant her paa Stedet deltage i en Fest, hvortil man indbyder en Mand for at hylde ham, efter at han har skrevet den Artikel, her er Tale om.“ Jeg synes, at det var meget hensynsfuldt af vedkommende Oberst, og dersom Underofficererne havde holdt deres Fest og indbudt Redaktør Christiansen, men undladt at tage Obersten med, var der ikke kommet videre ud af denne Sag, skønt jeg ikke vil paastaa, at det havde været videre taktfuldt af vedkommende Underofficerer, hvis de havde gjort det. Saa gik der 4 Dage, hvorefter Bestyrelsen for Underofficersforeningen paa sædvanlig Vis indbød Oberst Lund-Larsen til Deltagelse i den nævnte Aarsfest med Tilføje, at Redaktør Christiansen ikke vilde blive indbudt. Da Obersten fik denne Indbydelse med den nævnte Tilføje, takkede han og lovede at efterkomme Indbydelsen og en Opfordring til at holde Tale. Saa gik der igen 4 Dage, og da de var forløbne, kom Bestyrelsen igen til Obersten og siger: Nu har vi holdt Generalforsamling, og der er det vedtaget, at vi alligevel skal indbyde Redaktør Christiansen. Dertil svarede Obersten: „Saa kan jeg selvfølgelig ikke komme til Stede.“ Det vil dog vist være klart, at saadan kan Underofficererne ved et Regiment ikke behandle deres Chef. Naar han først har været saa hensynsfuld imod dem at sige til dem: Hvis I indbyder den Mand, der har skrevet den Artikel, kommer jeg ikke til Stede, og de derefter indbyder Obersten og siger til ham: Vi har opgivet at indbyde Redaktør Christiansen, og de saa nogle Dage efter meddeler, at nu skal Redaktør Christiansen alligevel indbydes, forekommer det mig, at det er en Fornærmelse mod den vedkommende Befalingsmand og er et Brud paa den Respekt, der skyldes ham, og derfor har han taget sine Forholdsregler.

Det undrer mig, at der fra Socialdemokraternes Side kommer Indsigelse imod,